

Borgå den 29 September 1890.

Min käre Far!

Till hvem här på jorden skulle jag vända mig i mina små bekymmer, om icke till dig. Den gång gäller det en omsättning af mitt län hos gamla faster här i Borgå. Hon har, såsom du vet, under sommaren legat mycket sjuk och, ehuru hennes krafter visserligen nu äro goda i förhållande till hennes år, synes dock tanken på de medel, hon är satt att förvalta, bekymra henne alltför mycket. Särskildt det län som jag har lyckas ligga tungt öfver henne. För att befria henne från denna börd och låta henne i frid och ro, så vidt det på mig beror, tänka på sin bortgång, som jag icke kan vara alltför aflägsen, hon är ju 84 år, har jag ansett mig böra omsätta länet hos henne. Detta kommer visst att kosta mig något öfver 100 riksdaler årligen men för hennes frids skull. Dessutom måste jag skaffa två borges män. Vill Morfar bli den ena? Om jag får ett jakande svar, torde det icke bli vårt att sedan få den andra. Jag har tänkt på någon af några af mina systrar, eller också Werner Söderström. Men jag har ännu icke talat med någon af dem. Tyvärr är summan icke liten. Jag har

hos faster ike mindre än 8100 mk, säger åtta tusen
ett hundra mk. Penningar finns jag hvilken dag
som helst från h.v. sparbank. Och ehuru jag
icke nu kan tänka på någon afbetalning af
mina skulder, vill jag dock nämna, att sparban-
ken emottager i afbetalning huru små summor
som helst och att det således i en framtid, om
Gud låter mig leva, kan bli jämförelsevis lätt
att minska detta lån småningom. Lånen är, som
pappa kan förstå ^{icke} tinget obekant för sina. —

— Med både gamla och unga Löderström har
jag talat om det som du bad mig. De ha båda
lofvat med det första tännda de äskade uppgifter-
na. Werner sade att han torde vara skyldig
fyra tusen /4000/ mk, hvaraf likväl jag uppbe-
rit, såsom pappa vet, ett tusen /1000/. Gubben I.
öter lät förstå att det väl vore på tiden att han
afbördade sig sin ~~ett~~ skuld, ehuru x upplagan
ännu icke är utsäld. Jag hoppas de inom
kort låta höra af sig, om de ännu icke gjort det.

Från gubben Alopæus har jag besvärningar. Han
frågade särskildt om den omtalade "bibliska histo-
rian". Derom kunde jag icke ge honom någon upp-
lysning. Gubben skall nästa fredag på inspek.

tionens resa inom stiftet.

Jag kan glädja jag med att lärarne i Borzä enats om ett kompromissförslag för stundande val af l. d.'n ^{bländ} inom stiftets lärarekår. Vi ämnas här välja Strömberg och Kihlman. De finnst skinnade, som icke gifva sina röster åt Strömberg, komma att splittra sina röster på två, Andersdorff och Helander, detta kan möjliggöra Strömbergs seger. Ehuru fernorman, gläder jag mig vid tanken, att vår allmänt uppränte rektor blefve l. d.'n.

Genom Anna fick jag för några dagar sedan ett nytt prof på min okände vinkeldelares ihärdighet. Men tyvärr förstår jag detta ännu mindre än de föregående. Han synes mig förvirrad. Kunde han sammanträffa med mig personligen, vore det kanske möjligt att öfvertyga honom om felet i hans behandling, ett genomgående fel i alla prof; men skriftligen synes det vara föfänt mårda.

Ännu nu jagge ville sända honom denna helmin? Kanske kunde han göra en resa till Borzä. Då skall jag stå honom till tjänst. Och jag skall icke fråga efter hans namn.

Ne har jag f. d. g. ingenting vidare att
örda om än att alla de minna med Guds
hjelp hålla sig knya. Frider har god lust
att komma ut till B. udden under marknad
lofet. Jag skulle följa henne, om icke vår n. fr.
då höll mig fast. Vi ärua anställa ett afton
samvärd onsdagsafton före marknaden och
till detta inbjuda marknadresande ~~fram~~ för
att afhålla dem från ortens krogar. Vid detta
tillfälle skall jag tala till folket. Sång och
musik bejdes desutom, samt the.

Toini och Eva och Anna kelsas alla.
Jag önskar att Falbs dag i går, som lofvade
oss vackert väder ställer Toinis kelsa på rätt.
De andra äro ju friska. Natten mot i går
föll barometern här omkr. 15 m.m. —
Det stormade och regnade. Följande dag var
vacker. I går hade ostadigt. I dag klar him-
mel. Kl. slag 6 på morgonen. Anna höres in-
tet ljud af min omgifning. Så som vi nu ha
det stället, är både mor och far möjligast
fredade i sina rum intetdera genomgångs
rum. Guds frid hos eder och oss.

Din tillgifne son Berndt.